Onderwerp:
Vaststelling Verordening Re-integratie WWB, IOAW en IOAZ 2012

De raad van de gemeente Stede Broec;

gelezen het besluit van burgemeester en wethouders gedateerd op 28 februari 2012;

gezien het advies van 13 maart 2012 van de Commissie Burger en Bestuur;

gelet op artikel 147 lid 1 van de Gemeentewet; en
de artikelen 7, 8, 10 lid 2 en 10a van de Wet werk en bijstand; en
de artikelen 34, 35 en 36 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werknemers en de artikelen 34, 35 en 36 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;

overwegende dat het noodzakelijk is bij verordening regels te stellen aangaande het bieden van ondersteuning en voorzieningen bij arbeidsinschakeling;

besluit:

vast te stellen de volgende Verordening Re-integratie WWB, IOAW en IOAZ 2012

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

1. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Wet werk en bijstand (WWB), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werknemers (IOAW), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen werknemers (IOAZ) en de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de Gemeentewet.
2. In deze verordening wordt verstaan onder:
    a. de wet: de WWB;
    b. college: het college van burgemeester en wethouders van Stede Broec;
    c. UWV: Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen;
    d. uitkeringsgerechtigden: personen van 18 tot 65 jaar met een uitkering ingevolge de wet, de IOAW of de IOAZ;
    e. Verordening Afstemming: de Verordening Afstemming WWB, IOAW en IOAZ 2012;
    f. doelgroep: de personen aan wie op grond van artikel 7, lid 1 onder a, artikel 10 lid 3 onder a, de artikelen 11, 34 en 36 IOAW of artikel 11, 34 en 36 IOAZ door het college ondersteuning kunnen worden geboden bij arbeidsinschakeling;

g. Anw-ers: personen met een uitkering ingevolge de Algemene nabestaandenwet die langer dan een half jaar geregistreerd staan als werkzoekende bij het UWV;
h. nuggers: niet-uitkeringsgerechtigde als bedoeld in artikel 6, lid 1, onderdeel a van de wet;
i. jongeren: uitkeringsgerechtigden, Anw-ers en Nuggers niet ouder dan 23 jaar;
j. arbeidsinschakeling en voorzieningen: arbeidsinschakeling en voorzieningen als bedoeld in artikel 8, lid 1 onder a van de wet;
k. voorziening: een voorziening zoals bedoeld in artikel 7 lid 1 onder a WWB, artikel 35 IOAW en artikel 35 IOAZ.

Hoofdstuk 2 Beleid en financiën

Artikel 2 Opdracht college

1. Het college biedt aan uitkeringsgerechtigden, Anw-ers en nuggers evenals aan personen als bedoeld in artikel 10, lid 2 van de wet, ondersteuning bij de arbeidsinschakeling en, voor zover het college dat noodzakelijk acht, een voorziening gericht op die arbeidsinschakeling aan. Artikel 40, lid 1 van de wet is van overeenkomstige toepassing.
2. Bij de keuze van de mogelijkheden van ondersteuning en het aanbieden van voorzieningen wordt door het college een afweging gemaakt, waarbij gekeken wordt of de ondersteuning of de voorziening, gelet op de mogelijkheden en capaciteiten van een cliënt, het meest doelmatig is met het oog op inschakeling in de arbeid.
3. Het college draagt zorg voor voldoende diversiteit in het aanbod aan ondersteuning en voorzieningen.

Artikel 3 Uitvoeringsplan

1. Het college (of gemeenteraad) stelt ter nadere uitvoering van deze verordening periodiek (of per raadsperiode) een uitvoeringsplan vast, waarin beleidsprioriteiten worden aangegeven evenals de hoogte en wijze van financiering van de voorzieningen en ondersteuning;
2. Het uitvoeringsplan bevat in ieder geval:
   - een omschrijving van de verschillende doelgroepen;
   - een omschrijving van het inkoopbeleid;
   - een omschrijving van de activiteiten en instrumenten die worden ingezet voor de doelgroepen;
   - een omschrijving van het omgaan met de combinatie arbeid en zorg.
3. Het college biedt eenmaal per aan de raad een verslag aan over de doeltreffendheid en de effecten van het beleid.
4. Het uitvoeringsplan zoals bedoeld in het lid 1, evenals het verslag zoals bedoeld in het lid 3, bevat het oordeel van de cliëntenraad MOSZ.

Artikel 4 Aanspraak op ondersteuning

1. Uitkeringsgerechtigden, ANW-ers, Nuggers en personen als bedoeld in artikel 10, lid 2 van de wet, hebben aanspraak op ondersteuning bij arbeidsinschakeling en op een naar het oordeel van het college noodzakelijk geachte voorziening gericht op arbeidsinschakeling.
2. Het college doet, als een belanghebbende aanspraak wil maken op ondersteuning, binnen maximaal zes maanden een aanbod dat past binnen de criteria die gesteld zijn in deze verordening en het uitvoeringsplan als genoemd in artikel 3.

3. Dit aanbod wordt vastgelegd in een afzonderlijke beschikking.

Artikel 5 Verplichtingen van de cliënt

1. Een persoon die door het college een voorziening wordt aangeboden, is verplicht hiervan gebruik te maken.
2. De persoon die deelneemt aan een voorziening is gehouden de verplichtingen na te komen die voortvloeien uit:
   - de wet,
   - de IOAW
   - de IOAZ
   - de Wet Structuur Uitvoeringsorganisatie Werk en Inkomen,
   - deze verordening,
   - de verplichtingen die het college aan de aangeboden voorziening heeft verbonden.
3. Indien een uitkeringsgerechtigde aan wie een voorziening wordt aangeboden dan wel die deelneemt aan een voorziening niet voldoet aan het gestelde in het eerste en lid 2 van dit artikel, dan kan het college de uitkering verlagen overeenkomstig hetgeen hierover is bepaald in de Verordening afstemming. WWB, IOAW, IOAZ 2012;
4. Indien een persoon, niet zijnde een uitkeringsgerechtigde, die gebruik maakt van een voorziening, niet voldoet aan het gestelde in het lid 2, kan het college de kosten van de voorziening dan wel de subsidie geheel of gedeeltelijk terugvorderen indien dit belanghebbende te verwijten is.

Hoofdstuk 3 Voorzieningen

Artikel 6 Algemene bepalingen over voorzieningen

1. In het uitvoeringsplan als bedoeld in artikel 3 wordt vastgelegd welke voorzieningen het college in ieder geval kan aanbieden evenals de voorwaarden die daarbij gelden voor zover daarover in deze verordening geen nadere bepalingen zijn opgenomen.
2. Het college kan, in aanvulling op de verplichtingen die voortvloeien uit de wet, IOAW, IOAZ en deze verordening, aan een voorziening nadere verplichtingen verbinden.
3. Het college kan een voorziening beëindigen dan wel niet (meer) toekennen:
   a. indien de persoon die aan de voorziening deelneemt zijn verplichting als bedoeld in de artikelen 9 en 17 van de wet, 13 en 37 van de IOAW, 13 en 37 van de IOAZ of in het lid 2 niet nakomt;
   b. indien de persoon die deelneemt niet meer behoort tot de doelgroep van de wet en in dit kader vastgestelde regelgeving;
   c. indien de persoon algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt, waarbij er geen noodzaak meer is voor een voorziening;
   d. indien naar het oordeel van het college de voorziening onvoldoende bijdraagt aan een snelle arbeidsinschakeling;
   e. indien de persoon niet naar behoren gebruik maakt van de aangeboden voorziening.
4. Het college kan ten aanzien van de voorzieningen, met inachtneming van het geen daarover in het uitvoeringsplan is bepaald, nadere regels stellen.

Artikel 7 Werkstages

1. Het college kan personen met een WWB-, IOAW-, IOAZ of Anw-uitkering, niet-uitkeringsgerechtigden dan wel personen zoals bedoeld in artikel 10 lid 2 WWB die gedurende vijf jaren geen inkomsten uit arbeid heeft verworven, een werkstage

gericht op arbeidsinschakeling aanbieden. Het doel van de werkstage is het opdoen van werkervaring dan wel het leren functioneren in een arbeidsrelatie.
2. Deze werkstage duurt maximaal 3 maanden.
3. Het college plaatst de persoon alleen indien door zijn plaatsing de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en indien door zijn plaatsing geen verdringing plaatsvindt.
4. In een schriftelijke overeenkomst worden ten minste vastgelegd het doel van de werkstage, evenals de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt.

Artikel 8 Sociale activering

1. Het college kan personen met een WWB-, IOAW-, IOAZ of Anw-uitkering, niet-uitkeringsgerechtigden dan wel personen zoals bedoeld in artikel 10 lid 2 WWB activiteiten aanbieden in het kader van sociale activering.
2. Onder sociale activering wordt verstaan het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten ter voorbereiding op een traject gericht op arbeidsinschakeling of gericht op het voorkomen van sociaal isolement.
3. Het college stemt de duur van de in het lid 1 bedoelde activiteiten af op de mogelijkheden en capaciteiten van belanghebbende.

Artikel 9 Detacheringbanen

1. Het college kan aan een uitkeringsgerechtigde een dienstverband aanbieden, gericht op arbeidsinschakeling.
2. De werknemer wordt voor het verrichten van arbeid gedetacheerd bij een onderneming. De detachering wordt vastgelegd in een schriftelijke overeenkomst tussen zowel werkgever en inlenende organisatie als tussen werknemer en inlenende organisatie.
3. Een werknemer wordt alleen geplaatst indien door zijn plaatsing de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en indien door zijn plaatsing geen verdringing plaatsvindt.
4. Op het dienstverband als bedoeld in het lid 1 is de arbeidsvoorwaardenregeling van de gemeente Stede Broec van toepassing.
5. Het college kan een organisatie aanwijzen die in opdracht van, of namens de gemeente het werkgeverschap voor de banen, bedoeld in het lid 1, uitvoert.

Artikel 10 Loonkostensubsidies

1. Het college kan een loonkostensubsidie verstrekken aan werkgevers die met een uitkeringsgerechtigde een arbeidsovereenkomst sluiten;
2. Bij uitvoeringsbesluit stelt het college regels ten aanzien van de duur van de subsidie, de hoogte, en de verplichtingen die aan de subsidie worden verbonden.
3. De subsidie wordt alleen verstrekt indien hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en er geen verdringing plaatsvindt.

Artikel 11 Scholing

1. Het college kan een vorm van scholing aanbieden gericht op arbeidsinschakeling.
2. Het college kan de in het lid 1 bedoelde scholing kan ook aanbieden in de vorm van een subsidie.
3. Het college stelt bij uitvoeringsbesluit regels ten aanzien van de noodzakelijkheid van de scholing, de duur en de maximale kosten.

Artikel 12 Premies

1. Het college kan aan personen een activeringspremie toekennen.
2. Het college zal met betrekking tot de doelgroepen en de hoogte van de premies nadere regels stellen.

Artikel 13 Verwervingskosten
Het college kan een vergoeding verstrekken voor kosten die gemaakt zijn in het kader van de arbeidsinschakeling, voor zover deze niet door de werkgever worden gedragen.

Artikel 14 Afwijkende bepalingen voor jongeren
In afwijking van het geen in deze verordening is bepaald, kunnen de volgende voorzieningen bedoeld in artikel 9, lid 1, onderdeel b van de wet niet worden ingezet voor de arbeidsinschakeling van belanghebbenden jonger dan 27 jaar:

a. onbeloonde additionele arbeid als bedoeld in artikel 10a van de wet;
b. de voorzieningen bedoeld in artikel 31, vijfde lid van de wet.

Hoofdstuk 4 Slotbepalingen

Artikel 15 Hardheidsclausule
Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen in deze verordening, indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 16 Citeertitel
Deze verordening kan worden aangehaald als Verordening Re-integratie WWB, IOAW en IOAZ 2012.

Artikel 17 Inwerkingtreding

1. Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking en heeft terugwerkende kracht tot 1 april 2012.
2. De Reïntegratieverordening Wet werk en bijstand, vastgesteld in de openbare vergadering van de raad van 2 december 2004 wordt gelijktijdig ingetrokken.
3. Besluiten die zijn genomen onder de werking van de Reïntegratieverordening Wet werk en bijstand 2004 en die van kracht zijn op het moment van inwerkingtreding van deze verordening, worden aangemerkt als besluiten krachtens deze verordening
4. Indien vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening een aanvraag om een beschikking op grond van de Re-integratieverordening Wet werk en bijstand 2004 is ingediend waarop nog niet is beslist, wordt daarop deze verordening toegepast.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad
van de gemeente Stede Broec, gehouden op 5 april 2012

De raadsgriffier, De voorzitter,

Algemene toelichting Re-integratieverordening WWB, IOAW en IOAZ 2012

De WWB geeft het college de opdracht te zorgen voor de re-integratie van bijstandsgerechtigden, niet-uitkeringsgerechtigden en personen met een Anw-uitkering. Het college bepaalt welke voorzieningen in de gemeente worden aangeboden en stelt tevens vast wie voor welke voorziening in aanmerking komt. De WWB draagt aan de gemeenteraad op om een verordening op te stellen waarin het beleid van de gemeente ten aanzien van haar re-integratietaak wordt neergelegd. In de WWB is vastgelegd dat in de verordening regels moeten worden opgenomen waaruit onder andere aandacht blijkt voor de in de WWB onderscheiden doelgroepen en de daarbinnen te onderscheiden subgroepen.

Gekozen is voor een algemene, globale verordening. Dit heeft te maken met de aard van de opdracht die de raad heeft gekregen. Die leent zich niet tot het formuleren van gedetailleerde regels die op iedere situatie van toepassing zijn. Immers, re-integratie is maatwerk. Het is helemaal afhankelijk van iemands mogelijkheden en beperkingen wat in het concrete geval een passend re-integratietraject is. Daarom wordt aan het college de bevoegdheid gegeven om op een aantal punten eigen afwegingen te maken. Artikel 10 WWB bepaalt dat personen uit de doelgroep aanspraak hebben op ondersteuning bij de arbeidsinschakeling en de door het college noodzakelijk geachte voorziening binnen de kaders van de re-integratieverordening. Daarom is ervoor gekozen in de verordening de voorzieningen vast te leggen die het college in ieder geval kan aanbieden.

Toelichting per artikel

Artikel 1 Begripsomschrijvingen
Hierbij wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de begripsbepalingen uit de WWB, IOAW, IOAZ, Awb of de Gemeentewet. Het voordeel hiervan is dat indien in deze wetten een begrip van betekenis verandert de verordening automatisch mee verandert en dus niet behoeft te worden aangepast.
In het tweede lid worden begrippen gedefinieerd die niet of niet op die wijze in de WWB, IOAW, IOAZ, Awb of de Gemeentewet worden gebruikt.

Artikel 2 Opdracht college
In het eerste lid en het tweede lid is de opdracht aan het college vormgegeven analoog aan artikel 7 WWB. Het hier bepaalde vloeit dus al rechtstreeks uit de WWB voort. Voor opname in deze verordening is echter gekozen uit oogpunt van de leesbaarheid en consistentie van de verordening.

Artikel 3 Uitvoeringsplan
Zoals ook in de algemene toelichting is gesteld, vraagt de WWB aan de gemeenteraad om het re-integratiebeleid in een verordening vast te leggen. Hier is gekozen voor de systematiek om niet alles in de verordening te regelen, maar ook gebruik te maken van uitvoeringsplannen en nadere beleidsregels.

Het eerste lid geeft aan dat de gemeenteraad een uitvoeringsplan opstelt.

Het tweede lid legt vast welke specifieke beleidsonderwerpen in het beleidsplan in elk geval aan de orde dienen te komen. Daarmee voldoet de gemeenteraad ook aan de plicht van artikel 8 lid 2 WWB om in de verordening vast te leggen dat er evenwichtige aandacht is voor verschillende doelgroepen en subdoelgroepen en de wijze waarop rekening wordt gehouden met zorgtaken.

Het derde lid biedt de basis voor de verantwoording van het beleid.

Het vierde lid van deze verordening biedt de mogelijkheid nadrukkelijk de cliëntenraad MOSZ te betrekken bij de vaststelling van en de verantwoording over het beleid. Hier kan ook een relatie gelegd worden met de verordening cliëntenparticipatie, die de gemeente op grond van artikel 47 WWB verplicht is op te stellen.

Artikel 4 Aanspraak op ondersteuning
Het eerste lid is een weergave van de strekking van artikel 10 WWB. Evenals in artikel 2 is deze bepaling omwille van de leesbaarheid en de consistentie in de verordening opgenomen.
In het tweede lid wordt expliciet de koppeling gelegd tussen de algemene aanspraak van de cliënt en de criteria die gehanteerd worden bij het aanbieden van voorzieningen. Als een cliënt zelf aanspraak wil maken op een voorziening, dan moet het college beoordelen of dit bijdraagt aan de beoogde arbeidsinschakeling. Als dit het geval is, dan moet de cliënt binnen een bepaalde termijn aan de voorziening kunnen deelnemen. Een maximale termijn van zes maanden vanaf de aanvraag tot de start van de voorziening moet redelijk geacht worden.

Artikel 5 Verplichtingen van de cliënt
In dit artikel wordt aangegeven dat voor een belanghebbende met een uitkering krachtens de WWB, IOAW of IOAZ deelname aan de aangeboden voorziening als plicht

aan de uitkering wordt verbonden. Niet of niet behoorlijk gebruik maken van de aangeboden voorziening kan dan leiden tot een verlaging van de bijstand krachtens de Verordening afstemming WWB, IOAW en IOAZ 2012 gemeente Stede Broec.

Bij belanghebbenden zonder arbeidsplicht kan het niet naar behoren gebruik maken van de aangeboden voorziening geen gevolgen hebben voor hun recht op uitkering. Daarom wordt in het vierde lid bepaald dat het college met deze groep van belanghebbenden een overeenkomst sluit waarin is opgenomen dat belanghebbende de kosten van de voorziening geheel of gedeeltelijk terugbetaald indien hij er niet naar behoren gebruik van maakt.

Artikel 6 Algemene bepalingen over voorzieningen

In de lijn van het systeem van deze verordening strekt dit artikel ertoe enkele zaken te regelen die te maken hebben met alle voorzieningen, ook die voorzieningen die niet in het bijzonder in de verordening zijn opgenomen. Het eerste lid geeft daarom aan dat de verordening geen uitputtende opsomming van voorzieningen bevat.

Het tweede lid geeft het college de bevoegdheid om aan een voorziening nadere verplichtingen te verbinden. Dit kunnen verplichtingen van diverse aard zijn. Afhankelijk van de aard van de voorziening of de persoon van belanghebbende. Zo kan bepaald worden dat een cliënt gedurende het traject op gezette tijden met de consulent de voortgang bespreekt.

Het derde lid geeft aan dat het college een voorziening kan beëindigen en in welke gevallen zij dat kan doen. Onder beëindigen wordt hierbij ook verstaan het stopzetten van de subsidie aan een werkgever of het opzeggen van de arbeidsovereenkomst bij een detacheringbaan. Bij deze laatste wijze van beëindigen dienen vanzelfsprekend de toepasselijke bepalingen uit het arbeidsrecht en de eventueel aanwezige rechtspositieregeling in acht te worden genomen.

Het vierde lid geeft het college de algemene bevoegdheid om voor voorzieningen nadere regels te stellen. Dit heeft in het bijzonder tot doel om bij subsidieverstrekking de uitvoering zoveel mogelijk aan het college over te laten.

Artikel 7 Werkstages

Werkstages zijn een instrument voor gemeenten om langdurig werklozen te re-integreren. Voor de term werkstage is gekozen om te benadrukken dat het gaat om een soort scholingsinstrument: niet de arbeid zelf, maar het leren werken staat centraal. Het is belangrijk in de gaten te houden onder welke voorwaarden de werkstage aangeboden wordt. Dit vanwege het gevaar dat de werkstage beschouwd kan worden als een gewone arbeidsovereenkomst. Volgens het arbeidsrecht is er sprake van een arbeidsovereenkomst indien voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

- er dient sprake te zijn van de persoonlijke verplichting om arbeid te verrichten;
- die arbeid wordt verricht onder gezag van een ander;
- die ander betaalt voor de arbeid een bepaald bedrag aan loon;
- de arbeid wordt verricht gedurende enige tijd.

De Hoge Raad heeft bepaald dat er bij werkstages weliswaar sprake is van het persoonlijk verrichten van arbeid, maar dat dit overwegend gericht is op het uitbreiden van de kennis en ervaring van de werknemer. Daarnaast is bij een werkstage in de regel geen sprake van beloning. Het is daarom verstandig terughoudend te zijn met het verstrekken van een gerichte stagevergoeding. Er kan wel een onkostenvergoeding worden gegeven, maar daarbij moet dan ook daadwerkelijk sprake zijn van een vergoeding van gemaakte kosten.

Het eerste lid van artikel 7 geeft de algemene bepaling voor het aanbieden van een werkstage en geeft daarnaast nog eens specifiek aan wat het doel is van de werkstage. Dit om het verschil met een normale arbeidsverhouding aan te geven. Dit is voornamelijk van belang om te voorkomen dat de cliënt claimt dat sprake is van een arbeidsovereenkomst, en bij de rechter loonbetaling afdwingt.
De werkstage kan twee doelen hebben. Op de eerste plaats kan het gaan om het opdoen van specifieke werkervaring. Dit is vergelijkbaar met de zogenaamde 'snuffelstage', waarbij de cliënt de gelegenheid krijgt om te bezien of het soort werk als passend kan worden beschouwd. Op de tweede plaats kan het gaan om het leren werken in een arbeidsrelatie. In de werkstage kan de cliënt wennen aan aspecten als gezag, op tijd komen, werkritme en samenwerken met collega's.

Het tweede lid geeft de maximale duur van de werkstage aan.
Het derde lid geeft aan dat er bij plaatsing geen verdringing plaats vindt, of dat de concurrentieverhoudingen niet nadelig worden beïnvloed. Het college kan dit doen door expliciet na te gaan dat het werk dat verricht gaan worden niet productief is, of dat er geen recent ontslag heeft plaatsgevonden.

In het vierde lid wordt bepaald dat er voor de werkstage een schriftelijke overeenkomst (stageovereenkomst) wordt opgesteld. Hierin kan expliciet het doel van de stage worden opgenomen, evenals de wijze van begeleiding. Door deze schriftelijke overeenkomst kan nog eens gewaarborgd worden dat het bij een werkstage niet gaat om een reguliere arbeidsverhouding.

Artikel 8 Sociale activering
Volgens de WWB dient ook sociale activering uiteindelijk gericht te zijn op arbeidsinschakeling. Voor bepaalde doelgroepen is arbeidsinschakeling echter een te hoog gegrepen doel. Voor deze personen staat dan ook niet re-integratie, maar participatie voorop.
Gezien de beperkte re-integratiemiddelen uit het Participatiebudget in relatie tot de omvang van de doelgroep, kan het een overweging zijn onderscheid te maken tussen sociale activering als onderdeel van een re-integratietraject, als voorbereiding op arbeidsinschakeling, en sociale activering gericht op het laten participeren van de persoon in de maatschappij. De gemeente kan besluiten alle kosten die gemaakt worden voor de laatste activiteit niet te betalen uit het werkdeel van de WWB, maar uit bijvoorbeeld welzijnsmiddelen.

In het tweede lid, dat een omschrijving geeft van het begrip 'sociale activering', kan dan besloten worden dat deze voorziening ook gericht kan zijn op het voorkomen van sociaal isolement.

Het derde lid geeft het college de mogelijkheid om nadere regels te stellen ten aanzien van de duur van een dergelijke voorziening. Gezien de mogelijk sterk verschillende behoeften op dit gebied, is het niet raadzaam om een al te rigide termijn te stellen.

Artikel 9 Detacheringbanen
De WWB biedt de mogelijkheid personen een dienstverband aan te bieden om op detacheringbasis werkervaring op te doen. In de verordening kunnen de randvoorwaarden worden vastgelegd waarbinnen de banen vormgegeven worden.

Het eerste lid biedt de mogelijkheid tot het aangaan van het dienstverband. In het tweede lid wordt bepaald dat het gaat om detachering. Daarbij worden op twee vlakken afspraken gemaakt. Ten eerste tussen het inlenende bedrijf en de werkgever. Hierin worden zaken geregeld als de verhouding tot de werkgever, de hoogte van de inleenvergoeding en de wijze waarop de begeleiding wordt vormgegeven. In de

overeenkomst tussen werknemer en inlener worden afspraken gemaakt over werktijden, verlof, de inhoud van het werk, etc.
Voor het derde lid wordt verwezen naar de toelichting bij het artikel over werkstages.
Het vierde lid geeft aan welke rechtspositie van toepassing is. Hierbij kan verwezen worden naar een bestaande rechtspositieregeling.
Het vijfde lid geeft het college de mogelijkheid het materieel werkgeverschap te mandateren aan een uitvoeringsorganisatie of re-integratiebedrijf . Voor de uitbesteding dient een mandaatbesluit te worden genomen. Daarnaast is het zaak een uitvoeringscontract op te stellen.

Artikel 10 Loonkostensubsidies

Gesubsidieerde arbeid kan als één van de voorzieningen worden ingezet om de arbeidsinschakeling te bevorderen. In de WWB zijn geen specifieke eisen opgenomen voor gesubsidieerde arbeid. Er geldt alleen de algemene bepaling dat alle voorzieningen moeten dienen om de belanghebbende uiteindelijk aan regulier werk te helpen.

Het doel van de loonkostensubsidie is het bieden van compensatie voor het feit dat voor de belanghebbende ten minste het wettelijk minimumloon moet worden betaald, terwijl de werkgever de belanghebbende (nog) niet ten volle kan inzetten. Zo kan het college een loonkostensubsidie aan de werkgever verstrekken om tijdelijk het verschil in arbeidsproductiviteit te compenseren en zo de re-integratie van de bijstandsgerechtigde te bewerkstelligen (zie TK 2004-2005, 28 870, nr. 125).
Het beleid van de gemeente komt tot uitdrukking in de hoogte van de subsidie (eventueel gekoppeld aan de mate van productiviteit), de termijn en de aan de subsidie verbonden verplichtingen (B.V. bieden van scholing en begeleiding). Naast de reguliere loonkostensubsidie kan de gemeente ervoor kiezen de onderneming die de werknemer aansluitend in vaste dienst neemt een aanvullende subsidie of bonus toe te kennen.
Bij de inzet van dit instrument dient de Europese regelgeving in acht te worden genomen. De Europese verordening 2204/2002 bepaalt dat bij de loonkostensubsidies in de private sector de subsidie maximaal 50% van de totale loonkosten van betrokken werknemer gedurende één jaar mag beslaan(in het geval van gehandicapten 65%.)

Het eerste lid geeft de basis voor de loonkostensubsidie. Eventueel kan hier de doelgroep beperkt worden door aan te geven voor welke personen de subsidie verstrekt kan worden. Ten einde te voorkomen dat in het kader van Europese regelgeving sprake zou zijn van een aanmeldingsplichtige steunmaatregel is in lid 2 opgenomen dat het gaat om een generieke regeling. Dit betekent dat ieder bedrijf of onderneming ongeacht de vestigingsplaats van de onderneming of de plaats van tewerkstelling van de werknemer, een beroep kan doen op een loonkostensubsidie, uiteraard voor zover aan de overige bepalingen van dit artikel wordt voldaan.

Het tweede lid geeft het college de bevoegdheid nadere regels te stellen over de hoogte van de subsidie, de termijn, en de praktische uitvoering (aanvraag, informatieverplichtingen, terugvordering, etc.).

Voor het derde lid wordt verwezen naar de toelichting bij het artikel over werkstages.

Artikel 11 Scholing

Scholing is bij uitstek een maatwerkinstrument, waarbij het moeilijk is vooraf algemene richtlijnen te geven die in de verordening moeten worden opgenomen. Daarom is dit artikel alleen nodig indien de gemeente op het niveau van de verordening een aantal randvoorwaarden wil formuleren, zoals die genoemd zijn in het derde lid.
Het tweede lid geeft aan dat de scholing zowel aangeboden kan worden als voorziening die door de gemeente ingekocht kan worden, als in de vorm van een subsidie. Dit laatste kan van belang zijn indien de cliënt op eigen initiatief met een vorm van scholing

komt die door het college als noodzakelijk wordt geacht, maar die niet bestaat binnen het reguliere scholingsaanbod van de gemeente.

Artikel 12 Premies
In de WWB is geregeld in artikel 31 tweede lid onderdeel j WWB dat jaarlijks één of twee activeringspremie(s) kan worden verstrekt. Indien het college een premie wil toekennen moet dat in of bij de Verordening re-integratie geregeld worden. De premie is onbelast en werkt niet door bij inkomensafhankelijke regelingen.
De gemeente kan haar premiebeleid afstemmen op de verschillende activiteiten die in het kader van activering verricht worden en daarbij de hoogte van de premie laten variëren. De gemeente kan ook besluiten bepaalde activiteiten in het geheel niet te premieren. Ten slotte kan de gemeente de premie afhankelijk maken van doelgroepen, zoals arbeidsgehandicapten, ouderen, jongeren, afstand tot de arbeidsmarkt etc.
In deze verordening is ervoor gekozen het verstrekken van premies in algemene zin te regelen: de criteria en de doelgroepen kunnen worden omschreven in het uitvoeringsplan, al dan gekoppeld aan de bevoegdheid van het college om nadere regels te stellen.

Artikel 13 Verwervingskosten
Het is denkbaar dat de gemeente, ter stimulering van de arbeidsinschakeling, besluit diverse kosten te vergoeden voor activiteiten die daaraan bijdragen. Door een tegemoetkoming voor deze kosten als voorziening in de re-integratieverordening op te nemen, kan bijzondere bijstand voor deze kosten in beginsel achterwege blijven.

Artikel 14 Afwijkende bepaling voor jongeren
De Wet werk en bijstand 2012 impliceert onder meer een aanscherping met betrekking tot het re-integratie instrumentarium voor jongeren. Dit betekent dat de volgende incentives niet meer kunnen worden ingezet voor jongeren: inkomstenvrijlating, premies, vrijlating van onkostenvergoedingen voor vrijwilligerswerk en plaatsing in participatieplaatsen. Al het voorgaande vloeit rechtstreeks voort uit de wet, te weten artikel 35 vijfde lid WWB.

Artikel 15 Hardheidsclausule
Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 16 Citeertitel
Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 17 Inwerkingtreding
Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.